

barndom – det er mange år siden – var der kun Horsens Folkeblad som lokal avis. Der var jo ikke den store mangfoldighed, og så er det noget underligt noget hele tiden at fremstille det, som om der var stalinistiske tilstande, når vi taler om Danmarks Radio. Når det drejer sig om nyheder fra Horsenseggen, var der i min barndom også kun en avis. Jeg vil nu ikke kalde den stalinistisk, men det var et monopol.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg er meget glad for, at hr. Aage Frandsen i dag egentlig i den grad imødegår fru Mette Frederiksens ordførertale ved at sige, at dengang, hr. Aage Frandsen var barn, var der ikke så meget pluralisme, for det er et problem, at historien i den her sammenhæng altid bliver fremstillet så glorificeret. Virkeligheden er jo i dag, at der aldrig har været så mange stemmer i æteren.

Ja, dagbladene er pressede, men det er derfor, vi skal give dem nogle bedre udviklingsmuligheder. Jeg har bare endnu ikke hørt et bud på, hvad det er, man vil gøre for dagbladspressen. Man siger bare fra venstrefløjen og Socialdemokraterne, at man må gøre noget for dagbladsbranchen, men man fortæller ikke, hvad det er.

Jeg har nogle bud, der går i retning af, at jeg synes, vi skal give dem nogle reelle tekniske muligheder for at blive selvudviklende på andre områder, end de er i dag, så de kan tjene på gyngerne og tabe på karrusellerne osv. Det er simpelt hen bydende nødvendigt, også hvis man spørger dagbladsbranchen.

Det eneste, jeg hører, er en antydning fra hr. Søren Søndergaard, nemlig at der skal flere penge til dem, men jeg har ikke hørt, hvor mange der skal til, og jeg har ikke hørt, hvad der skal gøres helt konkret for dagbladsbranchen. Man står bare og blæser ud i luften uden at have noget som helst. Det er der jo ikke nogen der kan bruge til noget, slet ikke dagbladsbranchen.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vender tilbage til det, som jeg mener at man skal gøre med dagbladsbranchen, når jeg har mit ordførerindlæg. Til den tid synes jeg at hr. Jens Rohde skal anvende karakteristikken, hvis det er berettiget, og ikke på forhånd komme med det om, at vi blæser ud i luften. Skal vi ikke tale ordentligt til hinanden. Det synes jeg vi skal. Det er et parlament, hvor vi snakker med hinan-

den, hvor vi har en dialog, en samtale. Det synes jeg at vi skal prøve på.

Jeg vil med hensyn til spørgsmålet om mangfoldighed, som jo også ligger i forslaget til vedtagelse, spørge: Ordet mangfoldighed dækker vel kun over, at der skal mange ting til, men det er jo ikke sikkert, at man ved mangfoldighed opnår alsidighed? Selv om vi har fået en masse kanaler, er det jo ikke sikkert, at alsidigheden er blevet større, for det kan være, at de sender det samme.

Nu spørger jeg så til det rent kvalitativt, for vi kan jo ikke diskutere det kvantitativt. Vi er også nødt til at have nogle værdier ind i det. Hr. Jens Rohde er nødt til at tilkendegive nogle værdier. Har hr. Jens Rohde ikke en fornemmelse af, at alt det, man sender, meget ligner hinanden? Det er lovligt at sende det, det er fint, og det skal jeg ikke blande mig i, men er alsidigheden blevet meget større?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Rent faktisk er alsidigheden blevet meget større, for der er kommet mere konkurrence. Jeg nævnte eksemplet med, at vi over de seneste år har set, hvordan lokalradioerne måske er blevet mere og mere sådan, at de har mistet deres lokale forankring, de er i deres profil blevet det, man kalder landsdækkende. Der er ikke så meget lokalstof mere. Det har der været i en periode, fordi man måske har haft andre ambitioner osv., men man er kørt over i en ren musikflade. Det er den udvikling, der er sket over årene.

Kl. 11.00

Hvad er der så sket nu, efter at vi har fået landsdækkende kommerciel radio? Der er rent faktisk sket det, at man rundtomkring på lokalradioerne er blevet bevidst om sin lokale forankring igen, fordi det er den niche, man kan konkurrere på. Man kan jo ikke konkurrere på, at man spiller Thomas Helmig. Det gør de mange andre steder.

Så det, vi ser nu, det, vi ser, ved at der bliver flere medier, er, at hver finder deres niche. Det er også derfor, vi ser nogle forskellige formater, som jeg også nævnte, med noget, der henvender sig til den ældre del, noget, der henvender sig til countryfolket. Men det afgørende er, at der er nogle klare profiler – og dem får vi flere og flere af på radiostationer – så lytterne ved det, når de tuner ind på en kanal.

Men det ændrer jo ikke ved, at vi stadig væk mener, at der på vores store landsdækkende tv-